Sag 242/86

Irland
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Stillingtagen til sagen ufornøden«

Domstolens kendelse af 8. juni 1988 2895

Sammendrag af kendelse

Retspleje — sagsomkostninger — stillingtagen til sagen ufornøden (Procesreglementet, art. 69, stk. 5)

DOMSTOLENS KENDELSE
8. juni 1988 *

I sag 242/86,

Irland, ved Louis J. Dockery, Chief State Solicitor, som befuldmægtiget, bistået af Eoghan P. Fitzsimons, SC, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Irske Ambassade, 28, route d'Arlon,

sagsøger,

* Processprog: engelsk

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved D. Grant Lawrence, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georges Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning 86/445/EØF af 1. juli 1986 om afslutning af de af Irland forelagte regnskaber over de udgifter for regnskabsåret 1982, der er er finansieret gennem EUGFL, Garantisektionen,

har

DOMSTOLEN,

sammensat af præsidenten Mackenzie Stuart, afdelingsformændene G. Bosco, O. Due og G. C. Rodríguez Iglesias, dommerne T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot, C. Kakouris, R. Joliet og F. Schockweiler,

generaladvokat: J. L. da Cruz Vilaça
justitssekretær: J.-G. Giraud

efter at have hørt generaladvokaten

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 11. september 1986, har Irland i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 1, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning nr. 86/445/EØF af 1. juli 1986 om afslutning af de af Irland forelagte regnskaber over de udgifter for regnskabsåret 1982, der er finansieret gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen (EFT L 256, s. 34; herefter benævnt »beslutningen«), i det omfang, Kommissionen derved har undladt at debitere fonden et beløb på 729 037,71 IRL som betaling for eksportrestitutioner i forbindelse med udførsler til tredjelande.

2 Ved afgørelse, truffet af Domstolens præsident den 4. november 1986, blev sagen på Irlands begæring udsat, indtil Domstolen havde afsagt dom i sag 337/85, der havde samme sagsgenstand som nærværende sag og ligeledes var anlagt af Irland mod Kommissionen som et annullationssøgsmål vedrørende en beslutning om afslutning af EUGFL-regnskaber for det foregående regnskabsår.

3 Ved dom af 22. oktober 1987 i sag 337/85 (Sml. s. 4237) annullerede Domstolen Kommissionens beslutning i overensstemmelse med Irlands påstand.

4 Parterne har herefter fortsat retsforhandlingerne. Ved skriftligt indlæg af 4. maj 1988 har Irland erklæret sig indforstået med, at Domstolen afsiger kendelse om, at det findes ufornødent at tage stilling til sagen under hensyn til, at Kommissionen har afgivet en udtrykkelig forsikring om, at den vil lægge Domstolens dom i sag 337/85 til grund, når den vedtager tilsvarende beslutninger om EUGFL-regnskaber i de følgende år. Ved skriftligt indlæg af 25. maj 1988 har Kommissionen tilkendegivet, at den ikke vil modsætte sig en sådan afgørelse af sagen.

5 Herefter bør det statueres, at det er ufornødent at tage stilling til sagen.

Sagens omkostninger

6 Kommissionen har nedlagt påstand om, at Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger. Den anfører til støtte herfor, at Irland ikke havde behøvet at anlægge sag, da Kommissionen i sin endelige rapport af 15. januar 1986 om afslutning af EUGFL-regnskaber for regnskabsåret 1982 klart havde tilkendegivet på ny at ville undersøge, om beregningen af de omtvistede eksportrestitutioner skulle ændres i lyset af den dom, som Domstolen skulle afsige i sag 337/85 om samme spørgsmål.

Kommissionens endelige rapport blev tilsendt samtlige medlemsstater, herunder Irland, i begyndelsen af 1986, og blev lagt til grund for drøftelserne i EUGFL-komitéen, der fandt sted i marts 1986. Følgelig var Irland allerede i marts 1986 blevet bekendt med Kommissionens hensigter, som denne i øvrigt gentog i mere generelle vendinger i den sidste betragtning til den i denne sag anfægtede beslutning.

7 Irland har heroverfor nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger. De irske myndigheder blev ganske vist gjort bekendt med et uddrag af Kommissionens endelige rapport, men dette kom først til de kompetente myndigheders kundskab i september 1986, hvor det ikke længere var muligt at trække sagsanlægget tilbage. Den sidste betragtning i den anfægtede beslutning er i øvrigt uklar. Først ved sin telex af 10. oktober 1986 afgav Kommissionen en udtrykkelig og for de irske myndigheder fuldt tilfredsstillende erklæring om, at den ville bringe dommen i sag 337/85 til anvendelse på den beslutning, som er anfægtet under denne sag.

8 Vedrørende de anførte argumenter bemærkes, at Domstolen efter procesreglementets artikel 69, stk. 5, når det findes ufornødent at tage stilling til sagen, er frit stillet i sin afgørelse om sagens omkostninger.

9 I betragtning af sagens omstændigheder og navnlig under hensyn til, dels at tidspunktet for den sidste frist for indgivelse af et søgsmål i henhold til EØF-Traktatens artikel 173, stk. 3, var umiddelbart forestående, dels at Kommissionen knyttede visse betingelser til sine erklæringer under sagens administrative fase, som skulle give den irske regering de nødvendige garantier, finder Domstolen ikke, at Irland med rette kan kritiseres for at have sikret sin retsstilling ved at anlægge nærværende sag.

10 Herefter bør Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1) Det er ufornødent at tage stilling til sagen.

2) Sagsøgte betaler sagens omkostninger.

Luxembourg den 8. juni 1988.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident